

Werk van Lucie van Dam uit Stedelijk Museum op Brabantse expositie

KAMPEN - Nadat haar werk de afgelopen decennia in de vergetelheid is geraakt, wordt tot en met 10 augustus 1986 weer aandacht geschonken aan het werk van de kunstenaresse Lucie van Dam van Isselt. Vanuit het hele land zijn haar schilderijen en tekeningen opgespoord voor een tentoonstelling in de Markiezenhof, het gemeentemuseum in Bergen op Zoom. Ook het Stedelijk Museum en het Walkate Archief uit Kampen hebben tijdelijk een schilderij afgestaan.

Lucie van Dam van Isselt werd in 1871 in Bergen op Zoom geboren. Ze bracht haar jeugd in Kampen door, waar ze ook haar eerste kunstonderwijs kreeg van de Kampense tekenleraar J.D. Belmer. In de jaren 1891 tot 1894 studeerde ze aan de Haagse Akademie voor Beeldende Kunsten. In die periode logeerde ze waarschijnlijk bij haar voormalige rector van het Kampense gymnasium dr. A.H.A. Ekker, die zich na zijn pensionering in Den Haag had gevestigd. In 1892 trouwde ze met zijn zoon, de kunstschilder Evert Ekker.

Eenmaal tot kunstschilder opgeleid, exposeerde Lucie in de jaren 1894-1907 met regelmaat haar werk op een groot aantal tentoonstellingen. Opvallend is dat ze in die tijd alleen tekeningen exposeerde waarbij de topografie een belangrijke plaats innam. In dezelfde periode raakte ze bevriend met een groot aantal bekende en minder bekende kunstenaars, zoals Jan Toorop

en de Belg Theo van Rijsselberghe.

Kentering

Een kentering kwam na haar scheiding van Evert Ekker in 1907. Ze vestigde zich direct na de scheiding in het Zeeuwse Veere. Op aanraden van Van Rijsselberghe besloot Lucie toen haar carrière, die zich op dat moment op een dieptepunt bevond, nieuw leven in te blazen. Ze hervatte hiervoor haar studie, waarvoor ze in 1908 naar Lyon ging, waar ze bij een van haar oude vrienden, prof. Auguste Morisot van de École des beaux arts aldaar, leerde etsen en lithograferen. In 1909 hertrouwde ze met de destijds befaamde en gevreesde kunstcriticus Albert Plasschaert.

Direct na haar scheiding begon ze ook weer met schilderen. In 1911 besloot ze zich te gaan specialiseren in het schilderen van bloemen en stillevens. Ze zou dit tot haar dood in 1949 blijven doen en het is dit werk waardoor zij vooral bekend is geworden. Daarnaast omvat haar oeuvre ook kleine groepen interieurs en portretten, en voor haar tekenwerk vooral reïssimpressies.

Voorkeur

Stonden haar vroege schilderijen nog onder invloed van Van Rijsselberghe, in de jaren na 1910 werd haar werk sterk beïnvloed door dat van een andere

Vlaming, de twaalf jaar jongere Walter Vaes, die in die jaren eveneens in Veere woonde. In haar werk ontwikkelde Lucie, onder invloed van Vaes, een voorkeur voor witte en grijze tinten. Na in 1922 ook van Albert Plasschaert gescheiden te zijn, werd haar werk lichter door het gebruik van lichtere en „grijzen” en vooral „witten”. Daarnaast ging ze in de loop van de jaren twintig haar verf doorschijnender toeepassen.

In de jaren dertig, toen ze in Den Haag woonde, veranderden haar grijzen en witten opnieuw: haar witten werden wat geler. In dezelfde periode hield ze zich ook wat vaker bezig met het schilderen van interieurs en portretten. Tijdens de oorlog weigerde Lucie toe te treden tot de door de bezetter ingestelde „Kulturkammer”. Als gevolg van die beslissing zag ze zich genoodzaakt haar deelname aan tentoonstellingen te staken en artistiek gesproken een ondergedoken bestaan te leiden. Nog eenmaal, in deze oorlogsperiode, veranderde haar kleurgebruik. Haar witten werden over het algemeen iets kouder. Recensenten jubelden over haar werk omdat er „duizend nuances van wit zijn verwerkt, rood, geel, groen, blauw, noem maar op, met als resultaat de ideale synthese van het wit”.

Het museum in Bergen op Zoom is dagelijks geopend van 14.00 tot 17.00 uur. In de periode van 1 juni tot en met 31 augustus op werkdagen vanaf 11 uur.

KAMPER NIEUWSBLAD

24-05-1986

door Heleen Ekker